НАШ ПОСТУП

Український [illegible]

NASH POSTUP—OUR PROGRESS

Ukrainian semi-monthly

РІК І. ЧИСЛО 2 — EDMONTON, Alta., 20-го ЛИСТОПАДА,—NOVEMBER 20, 1922 — VOL. I. No. 2.

Каже що тільки війною розвяжеся питанне мира на Близькім Сході

Турецький делегат непевний чи рішення лозанської конференції будуть вдоволяючі для нього

ПАРИЖ, 17 листопада — Ісмет Паша, голова турецької делегації на конференцію в Лозані, від'їжджаючи вчера з Парижа на конференцію заявив, що він має повне уповноваження від свого правительства заключити мир, але для всього видає, що [illegible] питання, чи вислід з конференції буде остаточно вдоволяючим, щоби його делегація приняла.

„Чи буде мир чи війна, буде залежати від того, чи аліянти долучать мир," сказав Ісмет Паша.

Підчас свого побуту в Парижі Ісмет Паша був дуже занепокоєний поголосками, що аліянти не думають на конференції допустити турецьку делегацію до дискусій, а тільки хочуть вручити делегації результат з їх спільного рішення до принятя або відкинення. В деяких кругах є різні поголоски щодо становища Британії задля окупації Константинополя Англією. Турки отверто говорять, що иншої як війна розвязки нема.

„Мої інструкції на тім пункті є рішучі" сказав Ісмет Паша. „Правительство ангорське не буде розбирати усилля Европи й поступатиме після власної логіки."

Ангорське правительство в повні підпре Ісмета Пашу у всякій акції, позаяк має повне довіря в інтелектуальну силу такого чоловіка, що потрафив зорганізувати турецьку армію і повести її до остаточної побіди. Ісмет Паша був власне тим чоловіком, який підніс національний клич: „Коли не виграємо сього року, то виграємо слідуючого, або в рік по нім."

Хочуть Відшкодовання

Париж, 16 листопада.—Ісмет Паша, голова турецької делегації на лозанську конференцію, заявив перед пресою вчера, що турецькі націоналісти сподіються дістати відшкодовання від Греції, як також заплачення за чотирорічне окуповання турецьких земель Греками.

ПАШОТИ ХОЧУТЬ СУДУ НАД БУВШИМ СУЛТАНОМ

З Константинополя доносять, що на великім зібранню турків в Ангорі ухвалено резолюцію, віддану Мустафові Кемаль Пашові, в якій зібрання домагаєся, щоби султана і його міністрів поставити перед суд. Про те, як ся резолюцію мало-бся перевести, не кажеться.

МАЙНЕРИ В ЕДМОНТОНСЬКІМ ДІСТРІКТІ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ НА ЗАД В СТАРУ ОРГАНІЗАЦІЮ.

Майнери з довкаличних копальнь в едмонтонськім дистрікті, які від часу переходу до Одної Великої Юнії, були в більшости настроєні вороже проти старої юнії Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, а тимсамим по упадку О. В. Ю., не мали своєї організації, зачинають тепер наново приступати до старої юнії.

Як про се говорить Боб Пікок, секретар 18 дістрікту, то едмонтонський округ є тепер добре з'organізований наслідком організаційної кампанії, яку повели в сій околиці президент В. Шерман, віце-президент Райн, і инші організатори.

Майнерська юнія старається, поби з'організувати 18 дистрікт так сильно, аби слідуючої весни, коли вийде агрімент, поставити свої домагання за поліпшенням платні, і не лише домагатися, але й виграти.

ПРОГРЕСИВНИЙ ПРОВІДНИК ЗРЕЗИГНУВАВ.

Парламентарний провідник Прогресивної Партії Т. А. Крірар, резигнував з минувшого тижня на користь домініяльних послів тієї партії, і на його місце вибрано Роберта Форка, посла з округа Брендон, який буде тимчасовим провідником до загальної конвенції партії.

Консервати в Англії Віднесли Побіду

Лондон, 16 листопада. — В загальних виборах, які відбулися в Великій Британії, результат з 607 округів [illegible] обчислили досі. Консервативних послів вибрано 345, робітничих 141, лібералів 62, прихильників Лойд Джорджа 44 і 15 ріжних [illegible].

Такого вислову не сподівались навіть самі консервати, як се заявляє новий премієр Бонар Ло.

Лойд Джордж вийшов в своїм окрузі як посол [illegible] акламацією, але вибори його партії так [illegible], що такої ніхто не сподівався, або [illegible] чоловік, який ще до недавна був премієром і на якого світ дивився як на [illegible] божка, так скоро провалився.

Робітники принесли також [illegible] Робітнича Партія вибрала 141 послів і буде займати в парламенті друге місце по консерватах. Лібералы під проводом Есквіта 3-тє, а Лойд Джордж зі своєю групою як 4-те.

МАЙНЕРИ НОВОЇ СКОЦІЇ ДОМАГАЮТЬСЯ ПЛАТНІ В ЧАСІ БЕЗРОБІТТЯ

СИДНЕЙ, Н. С., 17. листопада —На надзвичайній сесії Екзекутиви Злучених Майнерів Нової Скошії, яка відбулася вчера в Сиднеї ухвалено вислати відозву до робітників Канади, щоб лучилися з майнерами Нової Скошії і Поркупайн, Онт., в нову політичну партію, якої платформа ухвалена іменем 12,000 углекопів з тої провінції, ставить собі за завдання домагатися між иншим поміч в часі безділля робітників, що не можуть дістати заняття з причини замкнення майнів, фабрик, залізниць і т. и.

Оповістки

НА ЗАКІНЧЕННЯ МЯСНИЦЬ Тов. І. Франка в Едмонтоні устроює В ЧЕТВЕР, 23 с.м. в салі Інституту ім. Грушевського о год. 8 вечер

З А Б А В У

на яку запрошуєсь всіх членів і прихильників Товариства

Грати буде музика Адольфа Вп. Жєнщини проситься принести що на перекуску.

Вступ: Мущини 50ц. Женщини 35. Женщини, що приносять перекуску, вступного не платять.

Сим подається до прилюдного відома, що Тов. І. Франка відбуває свої сходини кождої другої неділі вечером в салі Інст. Грушевського. На тих сходинах відбуваються відчити й дискусії, на які вступ вільний для всіх Українців.

Слідуючі сходини відбудуться в неділю, 26 с.м.

Проситься о численну участь.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ТОВ. ІВАНА ФРАНКА В ЕДМОНТОНІ

Сим повідомляєся всіх членів згаданого Товариства, що „РІЧНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА відбудуться в СУБОТУ 30 ГРУДНЯ 1922, о 8 годині вечером, в салі Інституту М. Грушевського, на котрі проситься всіх членів прибути.

УПРАВА.

ДО ЧИТАЧІВ „ГАРАПНИКА"

В виду того, що віднели почав виходити „Наш Поступ" деякі читачі „Гарапника" запитують, чи нова газета виходить на місце „Гарапника", заявляємо, що Гарапника будемо й дальше видавати і слідуюче число вийде десь в половині грудня.

— Ред. Гарапника.

ВІСТИ З РІДНОГО КРАЮ

[illegible] ПОБІДА ПРИ ПОЛЬСЬКИХ ВИБОРАХ

[illegible] рів в Польщі. [illegible] столиця Польщі. — [illegible] ще польський уряд не всиів зорати всіх звітів про вислід перших виборів до „сейму", які відбулися [illegible] минулу неділю. Але вже [illegible] вказують, що [illegible] потерпіли поразку.

Центрові партії здобули 40% посольських мандатів, отже більше як мали в першому „сеймі".

Наслідком того лівиця, яка складається із соціалістів і людовців та непольських послів матиме більшість в „соймі" і буде його контролювати.

З 441 послів непольських послів буде найменьше 50.

В многих місцях помиходили кандидати блоку національних меньшостий.

У Варшаві вибрано 7 [illegible], 3 соціалістів, 2 з блоку національних меньшостий, 1 комуніста й 1 жидівського націоналіста.

В Кракові вибрано трох націоналістів і 1 соціаліста.

В Познані вибрано чотирох [illegible].

Поляки оповідають, що й частина Українців у Східній Галичині брала участь у виборах до польського сейму у Варшаві.

Перший звіт про вислід виборів до польського „сейму" ще не докладний, але вже він показував би, що побіду осягнув Пілсудський, [illegible] як видно, побила правицю Падеревського.

Се вказувало би, що Пілсудський і надалі останеться при владі в Польщі.

Ню-йорська польська газета „Курієр [illegible]" подала власну телеграму з Варшави, яка сповіщала, що побіду осягнули [illegible], які виберуть президентом польської „речипосполитої" Падеревського. Але друга ню-йорська [illegible] [illegible]

[illegible]

Коли вислід всіх виборів в Польщі не [illegible] [illegible] при владі.

[illegible] сього не відмінні, мають ще на-[illegible] до сейму, до якого вибори будуть в неділю, 12. с. м.

[illegible] про участь Українців у Галичині у виборах до польського „сейму" у Варшаві се польська хвальба. Українці до того „сейму" не голосували, бо він їх цілком не обходить. Голосували хиба хруні і горстка застрашених і залуканих польськими жандармами темняків.

ПІЛСУДСКИЙ ПРОТИ ПЕТРУШЕВИЧА

ВАРШАВА. — Польське міністерство війни вислало до „загрожених" (для Польщі) повітів у Східній Галичині, де [illegible] повстанців Петрушевича, сильні відділи польської кінноти.

Польське правительство сподівається, що наслідком сього і з увагою на скріплене поліційних та жандармських станиць у Східній Галичині, воно в недовгому часі переможе повстанців Петрушевича.

ЗАСУД СМЕРТИ ДЛЯ ЯЦКОВА.

Львів., 22. жовтня.—Вчера вечером сидів тут в ресторані Краківського готелю редактор газети „Рідний Край", Михайло Яцків в товаристві кількох польських редакторів.

В часі обіду ввійшов там незнаний чоловік вручив йому лист і відійшов.

Коли відтак Яцків відчинив лист побачив, що там є вирок смерти для нього виданий українськими боєвими судом.

Письмо кінчилося такими словами: Смерть зрадникам!

НОВИ[illegible] НА УКРАЇНІ

Кінцинівська комісія допомоги голодним на Україні одержала від представників всесвітньої організації допомоги, головним д-ра Адлера, що перебуває на Україні такі відомости: Адлер вказує, що цієї зими Україна має пережити ще гірший голод, ніж торік. Особливо великого голоду треба [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] потребують теплих річей.

Фармері а Робітники

[illegible] фармери-робітники, часто [illegible] у фермерів, що фармер [illegible] [illegible] розглянути сю справу [illegible] то [illegible] побачили велику [illegible]. Робітник на залізниці [illegible] в фабриці, [illegible] робить за певну, з гори умовлену ціну. [illegible] за м'ясо в'н робить, коли фармер не знає з гори, кільки він возьме за свої продукти, як і не знає, чи буде в нього добрий політок, чи ні, чи буде що продавати, чи не треба буде позичати—затягати позичку. Фармер робить на ризико—або буде йому яка заплата за роботу, або ні. Навіть коли є який такий урожай, то фармер не знає з гори, чи буде [illegible] ціна його продукта.

Робітник фабричний робить під дахом у фабриці, при огрітті, не змерзне, не змокне, не [illegible] фармер переважно робить [illegible] небом часто густо на зміннім погоді, де і змокне часто і змерзне і пріпині раптом захолодиться. Робітник робить свої години, стало, без напруження всіх сил, а фармерови нераз приходиться поперти силою, що всі кости тріщать! Так товариш-робітник робить лише певну пору, певне з гори означене число годин, а фармер не може мати означеного часу праці хоч як би собі того бажав. Час праці для фармера залежить від погоди, тоді коли час праці для робітника, залежить від уряду в промисловості.

Ніхто не бере [illegible] робітников домагатися до лінии ульшить праці: як коротші години, лучшу платню і взагалі боротись о його кращу долю. Робітникам належить ся більша справедливість [illegible] можуть [illegible] капіталістичній системі в [illegible] робітничої організації, яка [illegible] в обороні робітничих інтересів, зовсім оправдані. Але при чім тут говорене, що фармер і робітник то все одно, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] так то відділи [illegible] і їх [illegible] заплатити, тоді [illegible] фармер би се нічого не помогло.

[illegible] робітники [illegible], але їх [illegible] [illegible] і російський Північ [illegible] [illegible] [illegible]: Це не [illegible] большевики і в Росії [illegible] [illegible] в Росії [illegible] наука [illegible] большевики віддать у Марксову диктатуру пролетаріяту. Що се таке? [illegible] робітників фабричних [illegible] краю [illegible] над селянами і [illegible] народа. Пролетарі, се люди, які нічого на світі [illegible] [illegible]

[illegible] не [illegible] а фармер."

Як Фармері Повинні Єднати?

Скажуть наші большевики [illegible] в Америці фармерський уряд [illegible] [illegible] фармерський уряд [illegible] лише вибрати фармерський уряд, а треба ще [illegible] до [illegible] [illegible].

[illegible] економічних інтересів. [illegible] економічний інтерес робітника, як сказано перед тим, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] українські большевики, а [illegible]

де чий інтерес зачинаєся і де кінчиться. Вони—бридяться нахабністю, тоді, коли у наших большевиків нахабність є середником нажиии). І от сі наші большевики кричать: — "фармері! лучіться з нами, ми зробимо революцію, вимордуємо "буржуазію" і заведемо пролетарську диктатуру. Але коли ви їх спитаєте хто таке та буржуазія, то хоч вони свою ніж фармерами не вважають як слід а лише морочать фармерам голову якимись ідеями то штрафами, то и стими річи, після Марксівського терміну [illegible] що на свою власність є буржуя, а тим самим є фармер. І так як кляса фармерська [illegible] [illegible] [illegible] в Канаді. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Не [illegible] [illegible] і [illegible] зробити. А ви [illegible] [illegible] [illegible] уряд [illegible] вибраний [illegible] народ йому приворучує.

Як їм стати розумними?

Перш усього, мусимо всі бути членами організації і через організацію давати наші розкази нашому урядови. Так ані Стефан, ані Іван, ані Гаврило з окрема до уряду не піде говорити, як сей уряд має рядити, але той сам Стефан, Іван і Гаврило можуть належати до свого фармерського відділу, а той відділ може мати свої сходини так часто як лише схоче. На таких сходинах можна обговорювати як уряд має урядувати і се що обговорено написати у формі ухвали-резолюції, та[й] заслати до головного офісу фармерської організації, або просто до уряду.

Писати [illegible] робити, то потрібно, аби кожний фармер-член розумів все наперед, що уряд [illegible] є найбільшим бізнес в краю— бізнес, від якого всі інші бізнеси залежать! Він мусить розуміти, що у такім величезнім бізнесі легко і помилку зробити і тому треба уміти уряд контролювати. Се все вимагає, аби фармер був обзнаний в [illegible] [illegible] тисячам на тисячу фармерів, то може один такий [illegible] уміють лише корчі дерти, [illegible] сіяти, скота годувати, ну і курити люльку, ширвакатися в [illegible] і [illegible] нарікати на біду.

[illegible] тому зарадити?

[illegible] треба мати якийсь середник, [illegible] при помочи якого [illegible] один, що розуміє справу, міг би [illegible] і поучити тих 999, що не розуміють. Иншими словами, треба мати свою пресу-газету, і читати та з неї учитися.

Коли будемо учитися, то зрозуміємо, що розвалити стару хату дуже легко, але збудувати нову— [illegible] тяжко, часами прямо неможливо.

[illegible] господар не [illegible] не придбавши [illegible] на нову.

[illegible] большевиків українських [illegible] революцію і вимордувати [illegible] се можна [illegible] [illegible] на не такі легка [illegible] вимордувати... Ми знаємо, [illegible] вміють мордувати, [illegible] не збудували нічого, бо [illegible] той не знає нічого.

[illegible] народ не буде братися [illegible] але буде наперед пробувати розумом, наукою, [illegible] [illegible] краще.

[illegible] люди розумні [illegible], які краще про нас думають [illegible] про себе, але їх [illegible] як „товаришами" [illegible], які більшому [illegible] рухови [illegible] своїми криками [illegible] людям голови, що й [illegible] путнього учитися, [illegible] як можна поліпшити свою долю а тим самим дали [illegible], вони повіряють на слово крикунам-агентам, чекають на якусь кріваву революцію, від якої й самі можуть впасти жертвами.

Не диктатурою меншости над більшістю запроваджується добробут, а заведенням таких порядків, де не було би кривди одних над другими, а коли говорити про диктатуру, то диктатура більшости фармерів є скорше оправдана чим диктатура меншости пролетарів в Канаді. Противні кляс, що становлять меншість, є лише в пропорції до їх числа слушні, а коли вони ставлять свої претенсії вище чим вони слушність, тоді то вже не претенсії, а замах на права других.

Д. ПРИСТАШ.

Треба ще 3693!

З трех тисяч сімсот і шість..., за якими пошукував Інститут ім. Михайла Грушевського в Едмонтоні, Альберта, обізвалися слідуючі п.п.: Михайло і Сотер Сироткин; з Едмонтону: Н. Кінасевич, з Смоки Лейк: С. Ничка 32 з Кракова: М. Когут, з Дінант: Г. Беднарський, з Менвіл: Ст. Охітва, з Вінілеґу: П. Маґера, з Кардіф: Ф. Виничук, з Едмонтону; Василь Федчун, з Арран, Саск.: Петро Мельничук, з Слокен Джемишіон, Б. Н. і Н. Вайценко, з Смокі Лейк.

Невже ж є в нас лише отсих 13 щирих Українців в Альберті? Невже ж отсим 13-ом добродіям лежить народне добро на серці? Невже ж отсих тринайцять людий розуміють потребу сьої Народньої Інституції? Чи може лише тих 13 людий розуміють прикре положення Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні і лише тим тринайцятьом Українцям ходить о добре і кращу будучність свого народа?

Ні! І ще раз ні! В нас є тисячі таких, що не то по долярови а по пять, десять, сто, а навіть тисячі дали би на народню ціль—і ще дадуть! В нас є тисячі таких, що готові віддати все що мають на народній жертвенник.

В нас є тисячі таких, та на жаль вони ще не про[бу]дились з того летаргічного сну. Вони ще не визволилися з тої страшної хороби що переслала їх тіло аж до кости— з тої хороби, що зветься — байдужність. Це власне ті, що чекають, що й хтось за них зробив, а коли через сю їх таки недбалість, не може уже принести діло до успіху, то й байдужники—нарікають. В кожного з них тоді є лік на ту хоробу, що вигнала ту мізерну душу з того з'оленого тіла, але вже запізно.

Українська Громадо! Таж одним доляром, пятьою, чи десяткою віку не переживете! Один доляр, десятка, не зробить Вас богатшими, а коли би ціла громада лише по долярови дала на Інститут ім. Грушевського в Едмонтоні, то він буде забезпечений.

Вас є тисячі, що можете відложити по одного доляра на рік, а навіть кождого місяця, або й тижня.

Вас є тисячі, що можете дати на Інститут Грушевського в Едмонтоні не то по долярови, а по сотці. Вас є тисячі таких, що можете дати 25-доляровий удія на Інститут і бути його членом на ціле життя.

Візьмім собі за примір Старий Край, де нарід висбаманий війною до крайности, а все таки там Народні Інституції ростуть і розвиваються тому, бо народ зрозумів що в просвіті його сила, що тільки власними силами можна собі здобути собі кращу долю.

Чи не бачите, ми далеко позаду ми лишилися під тим зглядом від наших братів? А чому воно так? Тому, що ми лінуємося запрягти власні коні—хоч є в нас—а любимо сістися на чужім возі, нашого сусіда, але опісля мусимо злізати з його воза і серед дороги і йти своїми ногами—пішо.

Щоби опісля не мали причини нарікати на когось, а лише на себе, та щоби не прийшлось вам чути нарікання вашого сусіда і чужих, то, постарайтесь о то, щоби ви, ваші сусіди і знакомі, вступили в члени Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні, посилаючи одного доляра, пятну, чи десятку, а з часом, ви будете раді, що в час поспішили з поміччю і стали членом Української Інституції, помогли народній справі, і — Інститут заплачений.

Тоді буде всім нам легко на душі, бо сумлїня не буде нас гризти, що ми не сповнили як слід свого народнього обовязку, вратувавши народне майно.

Тож не відкладайте на завтра, бо [illegible] за пізно.

Всякі датки просимо слати на адрес:

M.H. UKRAINIAN INSTITUTE
10564 98 STREET
EDMONTON, ALTA.

[illegible]

Похотились по читальні,
Говорять по тихо...
Той говорить між собою—
Про фармерське лихо.

Оттак сидять, той журиться...
Кождий своє знає,
А що книжок в них немає,
Ніхто й не згадає.

Хоч журися, не журися,
Все однако буде,
Лише книжка і наука, —
Виведе вас в люде!

Ю.С.

Др. ІВАН ОРОБКО
Лікар, Хірург-Оператор
Спеціяліст від жіночих слабостий
205 Moser-Ryder Bldg
EDMONTON ALTA

Ширіть Наш Поступ

Наш Поступ

Український Два-тижневик, присьвячений просьвітно-культурним справам українського народа в Алберті.

Виходить в перший понеділок по 1-шім і по 15-тім в місяци.

Видає: Канадийсько - Українська Друкарська Спілка 10336 96 ул. в Едмонтоні.

Передплата виносить $1.00 річно.

Our Progress

Ukrainian Semi-monthly
Published on first Monday after the 1st and first Monday after 15th.

By The Canadian-Ukrainian Printing Co.
10336 96th St. Edmonton, Alta.

ADVERTISING RATES WILL BE FURNISHED ON APPLICATION

ADDRESS:
OUR PROGRESS
10336 96 STREET
EDMONTON, ALBERTA.

TELEPHONE 1834

ДО РЕЗИГНАЦІЇ КРІРАРА

Резиґнація прогресивного провідника Крірара, яку він недавно зложив на конференції Прогресивної Партії в Вінніпеґу, не була ніякою несподіванкою ні для самої партії, ні для людий поза нею.

Коли б так Крірар був собі звичайним смертельником а не провідником так повакної партії як прогресивна, то в канадыйській пресі ані сотної части не було б того розголосу, якого нароблено з приводу його резиґнації.

Крірар зрезиґнував, бо свої резиґнації домагалися самі члени партії, які були невдоволені з його хитанняся, а що він хитався і хилився більше в сторону Кінгового правительства, се мож було добачувати ще в самих початках, коли прогресивна партія вибрала так велике число своїх послів до домініяльного парляменту в 1921 р.

Вже зараз таки в кілька днів по виборах, на конференції новообраних прогресивних послів, яка відбувалася в Саскатуні й на якій обговорювано справу як має відноситися прогресивна партія до нового ліберального правительства і чи мали би прогресивні посли прийняти на себе кабінетські почести, Крірар не зазначив виразно свого становища на случай таких пропозиций пороблених новим премієром Кінгом і про те, які там радили в [illegible], пускали детально не знає і досі, бо конференція була при замкнених дверах. Але факт, що зараз по тій конференції Кінг покликав Крірара до Отави в ціли обговорення з ним злуки прогресистів з правительством і обсадити кілька кабінетових крісел прогресистами, вказував на те, що Крірар вже тоді мав мати з Кінгом [illegible]. І як звичайні члени партії не знали всього того що чули стіни на саскатунській конференції, так само й не знали про те, що Крірар і Кінг говорили в Отаві та які плани уложувано. І хоч Крірар не війшов до кабінету, то не мож було сумніватися, що йому не предложувано пропозиції вступити в кабінет і що тої справи не обговорено досить вичерпуючо. Коли Крірар зістав на боці, то до сього мусіли бути також політичні підклади: вступлення Крірара в кабінет зараз таки по виборах, було би може принесло для Кінгового правительства чи не більше шкоди чим користи. Такий акт буков сейчас поставив нового премієра в безрадне положення, бо викликало б було невдоволення у лібералів з Квібеку, які собою представляли таку силу, що могли замість Кінга поставити премієром Сира Ломера, а в кожнім случаю в ліберальних кругах могло повстати таке невдоволення, що де які з них б перейшли на опозиційну сторону. А саме вступлення Крірара до кабінету, було би не дуже [illegible] Кінга, бо і прогресивні посли не пішли би були всі за Крірарем. Вони тоді стали би на боці отвертої опозиції. Все те могло ослабити правительство Кінга так, що йому зараз таки по скликанню парляменту треба би було податися до зміни з цілим кабінетом.

Така справа мусіла впасти — мусіла брати свій оборот повільно. І так повільно визрівала...

Крірар не став отверто по стороні правительства, але й не став отверто в опозиції до нього. Факт, що прогресивна партія хоч і становила сильнійшу групу чим консервативна а Крірар не хотів бути отверто речником опозиції але вдоволився, щоби оун Міен, хоч його група була слабою, казав вдоволитись, що в прогресивній партії десь був захований ніґер "Ніґер in di вуд пайл."

З резиґнацією Крірара, прогресивна партія, коли морально не скріпиться, то й нічого не потерпить. Коли вона має істнувати як політична партія фармерська, то мусить очиститися від опортунізму і памятати, що двом панам служити не мож.

ХТО І ЩО ТАКЕ ОКО?

Кождий знає, що чоловік без ока або зі слабими очима, є на пів сліпий. Богато людий, є зі здоровими очима, але й богато є зі слабими. Є очи добрі, здорові, що все бачать так, як воно є в дійсности, але є і очи слабі, нездорові, якими мож дуже мало бачити, недовидати, або й „перевиджати" — з дійсної річи мож бачити лише частинку й або в десятеро більшою чим вона є. Приміром, коли кого болять очи, то деяких річи таки перед своїм носом не бачить, а коли подивиться на щось ясного, як сонце, лямпу і т.п. то йому видасеся не одно сонце а сотки їх при купі, а світло в лямпі бачить в так многих краєках як веселка. Такі очи, коли не слабість не дуже задавнена, найлiпше відразу вилічити в противнім разі вони в тих ямках, призначених на очи, не придаються ні до чого, хиба служать за орнамент до прикрашення фізіономії, а що до виджения ними, так з ними як і без них. Чоловік про такі „очи" є сліпаком.

Що сліпе око недовидає, або в [illegible] предмету йому видалось десять з й сотки їх нараз, про це дає [illegible] ілюстрацію „Око", що то від якогось часу робить експерименти своїх сліпих „літературних" понятий в УРВістях.

Хто читає УРВісти, той завважав, що від коли в Едмонтоні, чин др. Назарук вже, то едмонтонське „око" в УРВістях не тільки що пише такі брехні, що й самі його товариші бачуть, що ті дописи є брехнею, але й переконуються, що коли такі сліпі очи будуть їх дальше провідниками, то всі можуть залізти в таку баюру болота, що й не вилізти з нього.

„Оковы" від якогось часу стало Назарукове ще також [illegible] [illegible] а серця, що з болю заходить рачки на білім папері, який все терпеливо зносить.

Нечемне робить те слабе „око" й Едмонтонська Буреа Грушевського, яка ніяк нехоче вилізти хоч те сліпе „око" й дни рахує вже від двох літ і в найновійших своїх літературних псиисах про єдності, понаписувало, що буреа вже впала, дирекція змінилася як італійський кабінет, думаючи серденько, що коли він змінює свою шкіру як осінна, погода то й дирекція Інст. Грушевського повинна би так робити.

Чому, для чого і в якій цілі пише "око" ся і брехні вели, про те ми напишемо иншим разом...

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ НАШ ПОСТУП

ПЛЕКАЙМО ХАРАКТЕРНІСТЬ.

Часто чуємо нарікання, що люди падають, що чимраз більше маємо мірноти, людий без [illegible] хоругви, без енергії. Що раз більше занекає почуття обовязку, що раз більше характерів сильних, стійких, великих. А доля всіх народів, а передовсім нашого народу, узалежнена лише від нашої характерности. Характерні люди є совістю суспільности, до яких належить. **Характерність це одна з найбільших провідних сил в житю.** Так бачимо не по людях, що мають гадки й своє окруження, який не стоїть часто в пізьковій пропорції до їх таланту, вони здається виливають при помочи якоїсь утаєної сили. Це люди характерні, сильної волі. Характерний чоловік є совісний не словах як і на ділах. У нього [illegible] до себе окруження [illegible] його шанує, а навіть [illegible]. Його наслідують, він притягає людий з глибоким характером [illegible]. Він є [illegible] на дорозі до поступу, освітлює моральну атмосферу довкруги себе, блеск його духа переходить на будучі генерації.

Характер не є даром індивідуальне, але мусить мати кожний чоловік, є то своєю його думкою, постуловання, не моральна фізіономія чоловіка, що відріжняє його від инших людей, мов черти лиця. Як з виду є люди гарні й погані, так і характери є гарні й погані, добрі і лихі. Коли говоримо о характері, маємо на гадці характер добрий, гарний. Цього його стійність і незалежність від змінчивої людської опінії, сильна воля, мов гранітна скала. Щоби здобути собі гарний, добрий характер, потреба праці. Лінивство є матерію всіх злочинів, праця ублагороднює чоловіка і його характер, вона учить обовязковости, словности. Через працю росте сила фізична і моральна, здоровє тіла і душі. Лише працею здобуваємо знання, а через него образовання. Працею поборюємо всі лихі пристрасти, через витрівалу працю кріпимо всі благородні порини, які є окрасою суспільства, із них виростають великі характери.

А що витрівала праця не мислима без трудів і терпінь, та є тернистою дорогою життя, тому так мало хто працює, всі її обминають. А однак лише на ній дорозі ростуть характери, бо лише терпіннями їх різбимо. Найгарнійший листок з історії народу, то образ його терпінь, які різбили його характер а саме горожанськими чеснотами, любовою правди, справедливостю,

(Продовження на сторонї 5-тій).

Відвага

Хто посідає відвагу і що це є?

Женщинам звичайно здається, що відвага є прикметою мущин. А мущини притакують женщинам, що чоловік є відважний, а жінка ні. Та обі сторони помиляються. Во женщина є безсумнівно відважна, хоч і не є сьвідома того. Сила женщини міститься в незнанню її власної сили, а її слабосилле називає в тім що вона приписує мущинам те, на що вони не заслугують.

Що є відвага?

Вона є позитивна і негативна (дотатня і уємна). Позитивна відвага виступає, поконує боязнь, стає лицем до лиця перед небезпекою і ударяє на неї. Негативна відвага стрічає небезпеку, яка приступить до неї, зносить біль і терпить з витривалостю лихі наслідки.

Позитивну відвагу бачимо в матері, яка кидається в горівший будинок, щоби вратувати свою дитину, або згоріти разом з нею.

Негативну відвагу бачимо в тій самій матері, як вона терпеливо зносить, без нарікання і крику, страшні болі при породі дитини, здавлюючи іноді навіть признаки болю, щоби не лякати і так вже наполоханого і трохлячого мужа, що стоїть біля неї.

Що є відвага? Це та сила в нас, яка дає нам спромогу робити щось, чого не любимо, чого боїмося, що загрожує нашому життю або безпеченству або що завдає нам фізичний біль.

Погляньте на руки, в яких тримаєте цей календар. Це є такі самі руки як ті, що ними наші предки, сотки тисячі років тому назад, постепенно, при помочи відваги, поконали всіх звірів на цій землі від повзаючого вужа, що слідкував за ними на верхи дерев, до незугарного мамута, що гинув на заострених колику у викопаній глубокій пастці.

Погляньте знову на ваші руки — такі слабі в порівнанню зі сильними лапами і кігтями диких звірів або ногами, закінченими копитами, инших звірів. Тою слабенькою рукою, не узброєною в ніякі кігті, ні підтримуваною могутньою щокою і зубами, чоловік, що почав жити в наготі і без зброї, але умів думати відважно, віднося побіди у своїх боях, заволодів землю і зробив звірята своїми слугами або вигубив тих, які не дали освоїтися.

Це була умова відвага, при помочи якої наші давні предки, яких рука була не сильнійша вашої, запанували над землею.

Вони будували малі хатчини, і боролися, щоби їх охоронити. Вони заставляли каміньом вхід до своїх печер та ставали до бою з медведем або тигром, що пробував віднімати ті оборонні камінні заломи. Це була первісна, проста відвага і на тій відвазі побудовано початки цивілізації, поставлено хати, села і місточка.

Ми тепер переїзджаємо через цілий край, від океану до океану, у вигідних, огрітих вагонах, оглядаючи управлені поля, пшеничні лани, гори і ріки. А їдучи, забуваємо, що кождий акр був здобутий відвагою. Відвага заставляла мущин садити на весни жінки і діти і удаватися у дикі, незнані землі.

Відвага і витревалість рубали дерева, корчували пні, і очищували землю під засіви.

Відвага помагала родинам поселятися серед диких Індіян, на безлюдю, серед постійних небезпек.

Відвага перших поселенців збудувала великі Злучені Держави.

Бо дійсно великою є відвага піонера — будь він Колюмбом, що пускається в подорож на океан, про який всі думали, що мусять скінчитися смертю, піонером, що поселяється з родиною серед дикунів, або місіонарем, що йде з наукою своєї віри в намети дикунів, щоб спасти тих, які можуть його замордувати.

В якім знаходимо відвагу? В кождім мущині і в кождій женщині, що ставить якусь ідею — любов дітий, приятелів, вітчини, чести або справедливости висше свого особистого безпеченства або вигоди.

Дівчина з Арк посідала відвагу, яка йшла на костир, де мала згоріти живцем, опущена всіма приятелями.

Відвага була в серці Чеха Івана Гуса, який звиж пятьсот років тому назад, стояв привязаний до пала, чекаючи на смерть в огни. Жовніри зносили дрова і клали кругом нього. Малий, три-літній хлопчина, приніс кавальчик дерева і поміг у своїй невинности в тім жорстокім ділі.

Гус глянув на нього, усміхнувся ніжно і кликнув:

„Sancta Simplicitas" (свята простота). Це була відвага.

Французи оповідають про одного героя, який тримав вороже човно обома руками, щоби не відпливло від берега. Вороги втяли обі руки, але він раменами заперся о човно і дальше тримав, поки не порубали йому голови. В одній англійській баляді описано чоловіка, який боровся дальше, хоч вороги втяли йому обі ноги.

Один памятний вязень в Росії, за царських часів, нігіліст, побоючись, що не буде мати відваги і втратив не хоче [illegible] зрадити своїх приятелів, постановив умерти. Він був [illegible] в малій келії, без [illegible] зброї. Високо на стіні горів малий каганець. Він підніс себе держачися за грати вікна, до того огника, і тримав голову при його [illegible] тота, доки не сталився на смерть.

Шекспір, який розумів відвагу так як розумів всі людські почування, поставив "молодість, красу, мудрість, відвагу і чесноту" в основі людського щастя.

Відвага має для одиниці і народу те саме значіння, яке має армія і поліція для держави і міста — і богато більше. Відвага є гордощами молодости, й провідником є мудрість під її охороною стоїть обовязок і чеснота. Вона є охоронним сторожем внутр нас.

А чи можемо ми плекати в собі відвагу? Чи може боязливий поконати свою боязливість; чи дійсно можна "набратися відваги"?

Люди родяться відважні або боязливі, один інстинкт велить нам вдати і утікати перед небезпекою. Инший, який є відвага, каже нам ставити опір, а в потребі вмирати за ідею або обовязок.

І це був-би дуже гарний світ, як-би пересічний чоловік міг сказати, що він руководиться тільки вірністю і відвагою. Та і без того при всіх людських хибах, люди поступають постійно в тім напрямку і є бодай в рідкі-годи вірними [illegible]. І завжді, як прийде критична хвилина, чоловік проявляє безмежну відвагу, що не покидає його до смерти.

Про відвагу можна вести безконечні розмови. А всі такі розмови є хосенні, бо вони викликають в молодих людях бажання доказати своєї відваги, і заставляють кождого з них ставити собі запит що до його відваги, фізичної і умової, й ставленням запитів ми уліпшуємо себе.

Очевидно, що умова відвага є висша від фізичної, бо дух є понад тілом.

Є в Америці один молодий англійський борець, який бере і роздає побої, але ніколи не дається поконати; ті, що подивляють його, говорять про його "відвагу". Але це не є відвага, а лишень звірача сміливість і постійна рішучість стерпіти біль в погони за зиском. Бо він бється за гроші.

Як зразок правдивої відваги, може послужити один старий Жид, з середніх віків, сідоглавий, немічний, проти якого виступили з габебним оскарженєм, що він брав участь в кровавій жертві. Його взяли на муки, щоби видав своїх приятелів, як спільників лживого злочину.

Його мучили через кілька місяців і він помер від тих мук, але не сказав брехні, яка була-б вратувала його життє і погубила життє його приятелів. В тім чоловіці була відвага.

Є відвага, що опирається на сустойности —, й бачимо на побоєвищах. Є відвага, основана на патріотизмі, на любови своєї домівки і вітчини і така відваги далеко більше на побоєвищах.

Є відвага, що основується на материнській любови, і це є найблагороднійша відвага. Вона проявляється кождого дня і кождої ночи в мільйонах матерій, про яких світ не чує нічого. Вони працюють днем і доглядають своїх недужих дітий ночами; вони потішають злопоти своїх чоловіків і ніколи себе не жалують. І коли вони повинні бути ще молоді, подивлювані і пестливі, вони є зівялі, постарілі і заведбані, і вони годяться з тим, вдоволені, що виконали свій обовязок. Це є відвага.

Є також духова відвага. Вона заставила Галілея обстоювати правду, яку він відкрив, хоч його, старого чоловіка, запроторено в тюрму за те, що дав освіту людям.

Світлий зразок відваги дав також Раджер Бейкон, англійський монах, отець з найбільших наукових умів людства і пророк в області

(Продовження на стороні 6-ій).

Плекаймо характерність.

(Продовження зі сторони 1-тої).

совісністю, почутям обовязку, які о красують вінець любови вітчини. Де цего нема, там родеться горда, зарозумілість, нетолеранція, нахабність та брутальний бандитизм. Тоді любов вітчини стає пустою фразою, наркотиком, що приглушує совість народу.

Тому найважнійшим заповітом [illegible] є **плекання характерности: вона є скелетом народу,** чим твердший він, тим тажше його зломити. Найбільших сил, славу і визнання народ собі добуде лише через плекання характерности.

Я. ЯЦЬКІВИЧ.

ВІДВАГА

(Докінчення зі сторони 5-тої).

ти науки. За правду, якої він учив людий, його признано чорніжком і держано довгі роки в тюрмі. Та він і доси живе і вічно буде жити в памяти людий, як один з найбільших учителів людського роду.

Найкрасшою, найчестійшою і найбільш безінтересовною є відвага матери. Відтак слідує умова відвага людий, що за правду готові на муки і на смерть.

За тим слідують инші роди відваги. Всі вони є гарні, благородні, бо всі виявляють, що в мозку чоловіка, внутр його душі міститься сила, яка покорує звірачий інстинкт боязни і самозаховання і дає йому спромогу забути себе самого якоїсь справи ради.

Ми можемо розвивати в собі відвагу самоконтролею, розважанием, добрими постановами і заставлюванием себе до їх виконування.

Та лучалось і таке, що людий, які були в серці трусами, називано героями. Инших знов називано трусами, хоч вони були гідні хвали за свою відвагу.

Та все те, в кінцевим заключенню, залежить від умового стану.

Як дикий кіт видається до боротьби, то не є ще відвага; як свиня утікає, то не ще не признака трусливости. Це лишень природна вдача — дикого кота хижацька, войовнича, а свині спокійна, мирна.

Треба лишень пригадати собі історію молодого чоловіка на поли битви, блідого і дрожачого, але не відступаючого перед ворогом. Погорджений товариш, типу дикого кота, сказав до нього згірдливо: "Бачу, ти досить наляканий." На що дістав таку відповідь: "Так, я цілий в страсі. І як-би ти був лишень половину так наляканий як я, то давно був-би вже утік звідси."

Во в рахубу входить не лишень те, що поконуємо на зовні, але й те, що поконуємо в середині, у своїй души.

ЧОГО НАМ СПОДІВАТИСЯ

В попереднім числі „Нашого Поступу", я згадав про те, чому так званий "Гвіт Борд" упав. Тепер хочу написати про те, що на рік 1923 такий Пшеничний Виділ буде істнувати, але вже не домініальне а провінціальні правительства ухвалять уставу після якої він війде в життя. По добрім розслідженню справи показалося, що кожда провінція має сама повне право контролювати і упорядковувати у себе торговлю збіжем. Здасть вже незабаром почуєм про те більше таки від самого пров. уряду.

Певним є одна річ, іменно: що в Алберті (а правдоподібно і в Саскачевані та Манітобі) ухвалять таку уставу, після котрої не лише сама пшениця але і мука, грис, отруби і т. д. будуть підлягати повній контролі уряду, а згладно уповажненого урядом Виділу. Сей Виділ (по англійськи „Борд") настановить сталу ціну, отже і на муку, а се унеможливить йому продавати успішно й саму пшеницю.

Заходи в сій справі робляться уже тепер, тому фармері не повинні тратити вже цілком надії.

Правда, чорно коло нас дуже: на кожних сто долярів вартости наших фармерів, то 86 долярів є заморгічованих. Се страшна сума і коли правительство не підприйме якихсь кроків ратунку, то будемо "брокувати" один по другім!

Власне тепер мусимо скріплювати нашу організацію—лучитись у ній і через ню домагатись від уряду проголошення т. зв. мораторії, себто устави про сплачування довгів, після якої сплачування тих довгів відкладаєся на лучши час.

Друга річ, яку ми повинні вимагати і про яку договорити недвозначно до уряду, се **кредит**, отже роздобуття **таних гроший** для фармерів.

Під таними грішми розумієся гроші на **малий процент**. Про се треба аби в кождій місцевости була частина фармерської організації Ю. Ф. А. дальше аби кождий відділ ухвалив резолюцію меньше-більше такого змісту:

В виду критичного положення фармерства задля низької ціни і загального економічного обниження, через що фармері є загрожені: і

В виду сего, що никакого правительство не вживає ратункової акції, величезне число фармерів буде ліцитованих; і

В виду сего, що сему можна запобігти через заведення такого кредиту для фармерів, тому

Сей відділ Ю.Ф.А. рішив візвати уряд премієра Грінфілда до сейчасового придбання такого кредиту через заведение провінціонально-го-урядового банку, або наколи се окажеся непрактичним, випущення Провінціональних Бондів в ріжних деномінаціях, які були би торговельно "переходимі" з рук до рук, як марки почтові, отже "негоційльні".

Такими резолюціями треба по просту засипати уряд так, аби він мусів щось зробити. Одинцем, без організації, сего ніхто не зробить, тому відновляйтесь, відживайте і лучіться сейчас до фармерської організації Ю.Ф.А., бо иншого виходу для фармерів нема. Уряд сам не зробить без нас. Ми є уряд, а уряд в Едмонтоні се наш слуга. Добрий газда розкаже все найпильно, а недбалий газда лишає йому вільну руку і коли найме не справився добре, тоді газда нарікає. Не забувайте ж, що уряд такий, які ми, бо уряд то є ми!

Д. ПРИСТАШ.

ВРАЖІННЯ З КОНЦЕРТУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦ. ХОРУ

День 28. жовтня с. р. був для української громади в Дітройт великою національною манифестацією. На сей день всі Українці ждали так як діти ждуть на Різдвяні свята. Бо до нас мали приїхати дорогі гості з України. Хотяй великі афіші розліплені по цілім місті сповіщали, що концерт У. Н. Хору зачнеться о 8. год. вечером, саля найкрасшої концертової Гали була переповнена вже перед сьомою годиною. На концерт прибуло велике число жидівського і американської інтелігенції: лікарів, професорів, адвокатів, журналістів, студентів і бизнесменів. В ложах сиділи музичні критики і професори музичної консерваторії. Всі нетерпеливо ждали на отворене концерту.

В означений програмою час піднеслась куртина, а на естраді станув „Укр. Нац. Хор" прибраний в гарні народні укр. строї. Публика привитала хор бурею оплесків, які повилися з новою на екстраді д. Кошиця. За всякою піснею публика нагороджувала український хор невгаваючими оплесками, які час від часу переміновалися у велику трагедію, якого ще певно у нас в Оркестра Голі ніколи не було. Не було ні одної душі на салі, яка не була би зворушена. Кошиць не дійсний чародій — сказав до мене один Американець. А другий додав: „**Аж тепер я переконався про правдивість вашого національного гимну „Ще не вмерла Україна"**. Хор співає останню пісню. Італійський професор музики, що сидів біля мене, складає руки, чи не занехав від плескання і заявляє, що скоро вичерпалась програма. Хор затих, а публика відправляє його з екстради громом оплесків, які тривають около десять мінут.

Мому товаришови з радости виступали сльози. Не міг серлечний здержатись і заплакав.

Кошиць і його Хор були героями дня. Публика бракувало слів похвали на адресу хору і його диригента, а присутним на концерті редактором польських газет аж подоє дубом ставав зі злости, що Українці віднесли тріумф. [illegible] що злобуди приємщин і популярність в американськой суспільности. З нагоди концерту українська справа стала предметом цілих дискусій американськой публики міста Дітройт.

„ОРІОСТО" з Св.

ДО ЗЕМЛЯКІВ В АМЕРИЦІ!

Вже від трох літ бореться учительський гурток в таборі в Йосефові з тим, щоби всіми силами дати змогу емігрантській молоді докінчити середну школу та виховатися на [illegible]

[illegible]

В [illegible] гурток [illegible] гімназійно-реальний та семинарійні курси. [illegible]

Просимо отже Вас, дорогі Родимці, помогти нам в сьому так цінному культурному ділі та слати дотації на руки проф. Гули, завідуючого всіх научних заведень в таборі на адресу: Укр. табор в Йосефові, Чехословаччина.

Йосефів, дня 19 жовтня 1922.

З належною пошаною:

За управу гімназ. і реал. курсу,

ОСТАП КРАВЕЦЬ в.р.

За гурток учителів:

ПЕТРО БУЦ в. р.

За управу семинарського курсу:

ФЕДЬ ГУЛА в.р.

Бувби згубився.

Чоловік згубив осла і пильно шукав за ним. Підчас шукання люди бачили, як він вносив очі до неба і говорив: „Слава Тобі Боже". Коли його люди запитали за що так дякує Богови, коли його спіткало таке нещастя, він сказав: Я дякую Богови, що я тоді не їхав ослом, бо тоді і я був би згубився.

ШУКАВ

Пізної години в ночи один чоловік вийшов з хати і проходжувався по улицях міста. Його задержав поліцист і запитав: „Чоловіче, чого так пізно шукаєш?" А він відповів: „Жінка утікла від мене і я тепер за ним шукаю."

От питання!

На гостині, яку уряджено для якогось числа учителів, виголошувано також коротькі промови і один з бесідників почав свою словами: "Хай живе учительство!" Та йому отже перервав високий, худий, з блідим лицем учитель, який грубим голосом запитав: "А чим буде жити?"

Не журиться.

Він: "Якби я помер, так ти ніколи не дістанеш такого мужа, як я".

Вона: "А звідки тобі прийшло до голови, що я хотіла би такого мужа як ти?"

Важне для Читачів Н.П.

В теперішнім числі не [illegible], що до Нов. Року будемо висилати газету на всі адреси [illegible] і [illegible], що хто схоче поширити „Наш Поступ", хай виповнить Замовляючу Картку, щоб ми знали хто бажає бути передплатником а хто ні, але [illegible] листів, які отримали ми від деяких людий ми довідуємо, що дехто нас добре не зрозумів, тому ми сім місці хочемо пояснити, що аби ми знали кому висилати газету; хто бажає дістати передплатником а хто ні, пожадано є, щоби кождий виповнив поодинокі картки сейчас по отриманю сього числа, в противнім разі, ми, не знаючи чи він бажає (собі) або прийняти газету чи ні, будемо мусіли держати посилку, і знаємо, що ті котрі не виповнили Замовляючої Картки не бажають стати нашими передплатниками. Пересилання газети потягає за собою немалі кошта, а коли ще додати почтову оплату від кожного примірника 1 цент, то се наконечне, щоби які видатки і тому заявляємо, що ми не маємо охоти робити такі видатки для тих, що може й не думають стати передплатниками, не й опісля скажуть, „я висилали то я читав, але я ся не [illegible]."

Слідуюче число вишлемо лише тим особам, що вже виповнили Замовляючу Картку і тим, що виповнять і зашлють до нашої редакції по отриманню сього числа.

Нехай же се буде ясне і зрозуміле для всіх, що коли бажаєте аби висилати газету, то лекше вам додати 2-центову марку на пересилание [illegible] Замовляючої Картки, чим нам розсилати кілька тисяч примірників і тратити кілька десятків доларів, не знаючи чи вони коли вернуться або ні.

На сім місці приємно нам заповісти, що много агрестів, які дістали перше число газети навіть не чекаючи на проголошення, чи від Нового Року змінимо газету на тижневик чи будемо дальше виходити лише три рази в місяць, вже повисилали, чи перeслали свої передплати в сумі $1.00 заявляючи, що коли буде Наш Поступ виходити тижнево, то вони радо доплатять ще долара опісля, а щоби бодай щотижня виходив „Наш Поступ" три рази на місяць, то вже склалить передплату.

Замовляюча Картка

Виповніть поданьшу форму і зашліть до редакції „Нашого Поступу".

Отсим заявляю свою бажанне стати передплатником часопиcи „НАШ ПОСТУП" як тижневика, за котрий плачу в сумі $1.00, а коли „Наш Поступ" не буде виходити тижнево, я доплачу опісля передплату в сумі $1.00.

Четверть прошу висилати на вказаний подаю адрес:

ІМЯ І НАЗВИСКО ____________

АДРЕС: ____________

Новоотворена
Центральна Турецька Купальня
Турецькі, Електричні, Тушові, Сірчанні і Ваннянi купелі.
ЕЛЕКТРИЧНІ І МЕДИЧНІ МАСАЖІ. СТАВОК до ПЛАВАННЯ
Отворено Днями і Ночами. Обслуга Першої Кляси
CENTRAL TURKISH BATHS
На полудне від Джонстон Вокер стору. Телефон 6332

Українці Альберти
у всіких адвокатських справах будуть совісно обслужені в канцелярії:
DAWSON & DARLING
з якими працює український правник **Ю. Шкварок М.А.**
EMPIRE BLOCK, на розі 101 стріту і Джаспер Ave.
Резиденція Ю. Шкварка під ч. 9517—102а Ave., пів блока від Української Книгарні на схід.

Др. Буланжи
СПЕЦІЯЛІСТ В ХІРУРГІЇ І ЖЕНСЬКИХ СЛАБОСТЯХ
Лябораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.
Практикант парижських шпиталів
Лічить мужеські полові хороби
Телефон 2009
10011 Jasper Ave. Edmonton.

E. C. C. LTD.
Під управою Григорія Михайлишина.
Одинока українська фабрика „Овер-олів", Робочих сорочок і Штанів, в Канаді. Українські склепарі повинні купувати повисші товари лише з української фабрики.
Edmonton Commercial Co. Ltd.
10667 97th St. PHONE 4511 EDMONTON, Alta.

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ
Phone J. O. GARIEPY 4346
ГЕНЕРАЛЬНІ СКЛЕПИ
Женські одіння і головний вибір обуви, так женськоі мужеськоі, як і діточоі.
10312—101 Стр., Кілька дверей на пол. від Ст. Джеймс Готелю

Едмонтонські Робітники Беруть Живу Участь в Виборах

Заходом едмонтонського „Трейд енд Лейбор Канціл", зорганізована в Едмонтоні Централя робітничих організацій, яка то Централя робить великі приготовляючі кроки, повести як найенергічнійшу кампанію за введенйом до міської ради як найбільшого числа своїх кандидатів.

Поки що, Центральний Робітничій Партії вдалось зорґанізувати великі робітничі групи, від найправійших до найлівійших, і коли повело добре кампанію між виборцями, то в виду того, що Едмонтон сього року буде вибирати міську раду на підставі пропорціональної репрезентації, робітники мають надію вибрати бодай половину своїх алдерменів.

З рамени сеї партії іменовано на конвенції всіх організацій (яка відбулась в суботу 11-го листопада), слідуючих кандидатів: Дж. Лекхом, Д. К. Кнат, Дж. В. Фіндлей і Пальот на північну часть Едмонтону, а Райс Шепард і Дж. Лейхмен, на полудневу часть (Стратконну).

Деякі з тих кандидатів, є дуже популярними людьми в Едмонтоні, як: Лекхом, який є старим мешканцем міста і активним членом „Рейлвей Кар Юніон". Д. К. Нет, є тепер членом шпитальної комісії і секретарем друкарської юнії; Дж. В. Фіндлей є членом комісії здоровля і членом юнії машиністів. Пальот є дуже активний в робітничих рядах.

В організації беруть активну участь і Українці

[illegible] міста Едмонтону, до Центральної організації [illegible] українські організації, [illegible] офіціяльну участь, то українські робітники, що гуртуються біля Українського Роб. Дому і в рожні [illegible]. В комісіях тої централі обнимо [illegible] М. Іванишина, що вислано до комісії фінансової і І. Клебановського, який вислано до комісії публикаційної.

Ріжні Вісти

Аптеки перестануть бути коршмами

По повідомлю Аторней Дженерал Бравнлі, то антикарі в містах Едмонтон, Кемари, Медісин Гет і Летбрідж зістануть ([illegible]) від продажі всіх алькогольних лікерів а їх місце знов заступлять горерменські вендори. В менших містах і місточках антикарі будуть і дальше продавати лікер за пресрипціями, однак скількість буде зменшена до 6 унцій і буде запечатана урядовою печатію.

Сорок-дві тисячі лайсенсів

Провінціональний уряд Альберти [illegible] на рік 1923 42,000 [illegible] таблиць означаючих нумер [illegible] лайсенсів. Кольор із буде — білі цифри на синім тлі.

Що то значить Ко-операція!

85 фармерів з околиць Пар і Провость, в Альберті, злучились в [illegible] „Пул" — ко-операцію, для [illegible] курий і прочого домашнього птаства [illegible] до Едмонтону, де тут є знов такий провінціональний ко-операційний „пул", [illegible] [illegible] продуктів. [illegible] фармері [illegible], в якім містилося 108 коблів [illegible] около 2600 штук [illegible] виносила 9,811 [illegible] $414.90 [illegible] були [illegible] [illegible] $315.05.

Тому спілка заощадила їм 203.15 або по 2 центи на фунті. От, що то значить ко-операція!

Користайте з Нагоди!

Перша поїздка до КРАЮ і з КРАЮ в товаристві під проводом пана ШАНДРИ і одного правительственного урядника починається 3-го грудня 1922., отже хто бажає відвідати старий край або родину чи знакомих, тепер має нагоду поїхати безпечно, не робить ріжниці, чи є горожанином Канади чи ні. Ми дамо вам відповідні папери, що будете їхати безпечно.

Або хто хоче спровадити родину чи знакомих до Канади, то пан ШАНДРО може забрати ваших пожаданих аж з хати і привезти під своєю опікою до Канади. Тепер Ваша нагода забрати кого бажаєте. — НЕ ТРАТЬТЕ НАГОДИ.

Хто бажає помочи родині, то може посилати гроші через наші руки, дістане повне задоволенє, тому, що ми можемо тепер виплачувати долярами в кождій державі і пан ШАНДРО доглядне що так буде виплачено, як бажаєте. Наша ОДИНОКА КАНЦЕЛЯРІЯ буде могла від нині виплачувати долярами на найменьшій почті в Европі.—КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ

По близші інформації просимо писати або зголоситися до:

A. S. SHANDRO & Co. 10312 —101st. Street EDMONTON, ALTA.

ВАМ ТРЕБА НА ЗИМУ

доброго й теплого убрання й тому не забувайте, що ми робимо убрання і зимові плащі (оверкоти) з найновіших і найкращих сукон.

НАЙНОВІЩА МОДА — ПРИСТУПНІ ЦІНИ

Приймаємо замовлення з провінції і виконуємо роботу на час

THE EXPERT TAILORS

9606 Jasper Ave. (Gibson Block) Edmonton, Alta.

І. ПРОНЮК, Властитель.

[illegible] до [illegible] [illegible]! НАША РОБОТА Є ПЕРША [illegible]

ALEX HAMERNYK

10362 96 ST. EDMONTON.

Переконайтеся

Коли Вам треба що друкувати, удавайтеся до нашої друкарні, а переконаєтеся, що ми виконуємо друкарські роботи першої класи — по друкарськи і по умірковаких цінах.

Наша друкарня заосмотрена найдобірнійшими черенками, як українськими так й англійськими і ми можемо все виконати вам роботу на час.

ДРУКУЄМО:
Листові папери, Коверти, В'язтівки, Статути для Товариств, Книжки, Катальоги, Оголошення для Пікнтантів й Склепових Випродажей і всьо, що сходить в обсяг друкарської штуки.

ЗАМОВЛЕННЯ З ПРОВІНЦІЇ ВИКОНУЄМО НА ЧАС.

Canadian-Ukrainian Prt'g. Co.

10336-96th St. -:- Edmonton, Alberta.

Український Двотижневик. Виходить кождого першого понеділка по 1-ім і 15-ім в місяці.

НАШ ПОСТУП

NASH POSTUP—OUR PROGRESS

OUR PROGRESS 10336—96th [St.] EDMONTON, [A]LBERTA

РІК І. ЧИСЛО 4. ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, ЧЕТВЕР, 4. СІЧНЯ 1923. EDMONTON, ALBERTA, JANUARY 4th 1923. VOL. I. No. 4.

Бог Предвічний!

Бог Предвічний народився
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь
І утішився.

В Вифлеємі народився
Месія, Христос наш
І Пан наш для всіх нас
Нам народився.

Ознайомив то Ангел Божий:
Напперед пастирям,
А тепер звіздарям
І земним [illegible].

[illegible] Сина як прозпла,
Звізда та, где Христа
Невіста Пречиста
Сина зродила.

Трие зари едуть со зари
До Вифлеєм міста,
Де Діва Пречиста
Сина повила.

Звізда їм ся об'явила
Вдорозі о Богі,
При волі, при ослі
Їм оплайжила.

[illegible] Ангел [illegible]:
З Дитятком і з Матір'ю
І [illegible], [illegible]
[illegible] ся хоронить.

„Слава Богу!" заспіваймо:
Честь Сину Божому
Яко й Пану нашому
Поклін отдаймо.

Трие [illegible] де [illegible]
Ідемо в Вифлеєм
[illegible] своєм
І повернемся.

Иншим путем повернули,
Позину безстидну,
[illegible] Іроду
[illegible].

ВСІМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ „НАШОГО ПОСТУПУ" І ВЗАГАЛІ ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВИ ПО СІМ І ТАМТІМ БОЦІ ОКЕАНУ: ЖЕЛАЄМО

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

Редакція „НАШОГО ПОСТУПУ"